

КОЛКО СТРУВА МИЛОСТИНЯТА.

(НАРОДНА ПРИКАЗКА).

Недно врѣме живѣялъ нѣкой си сиромашъ, който нѣмалъ нищо друго, освѣнъ една срутена кѣща и една шарена кокошка. Като не можалъ да спечели пари за всичко, що му трѣбвало, той се заловилъ за *просията*; но и тя не му помагала. Веднѣжъ сиромаштъ минавалъ покрай единъ параклисъ (малка църква безъ олтарь), въ който била окачена иконата „Разпятие Христово“. Той се спрѣлъ прѣдъ нея и взелъ да се моли за помощъ. Въ това врѣме чулъ гласъ, който говорилъ: „Человѣче, молбата ти е приета; затова иди си въ кѣщи и ме чакай: сутрѣ ще ти дойда на гости.“ Сиромаштъ се изправилъ и трѣгналъ съ радостъ къмъ дома си. Цѣла нощъ не заспалъ, а само мислялъ каква вечеря да приготви за госта си. Съмнало се. Като нѣмалъ друго, заклалъ кокошката. Около 3 часа слѣдъ обѣдъ турилъ кокошката да се пече на огъня, която въ 5 часа била вече готова. Въ това врѣме дошелъ просякъ на вратата и се молилъ за кѣсче печена кокошка. Сиромаштъ му отговорилъ: „Драгий приятелю, тази печена кокошка не е за тебе, а за други човѣкъ“. Но като видѣлъ че просякътъ не си отива, а постоянно се моли, отклесналъ му отъ печената кокошка и го изпратилъ задоволенъ. Едвамъ що заминалъ просякътъ, ето че дошелъ и други. Като видѣлъ печената кокошка и той взелъ да се моли за кѣсче отъ нея. Сиромаштъ и нему далъ малко и го изпратилъ задоволенъ като първия. Слѣдъ втория просякъ дошелъ и трети. Старецътъ направилъ и съ него, както и съ първитѣ двама.